

„KUNST EN BROEDERSCHAP".

Een groep leden van het mannenkoor „Kunst en Broederschap", directeur de heer Julius Susan, dat Zondag 28 Mei te Amsterdam een openbare zanguitvoering gaf. Het koor bestaat uit het rijdend personeel der gemeentetram van Amsterdam. (*foto „Hollandia"*)

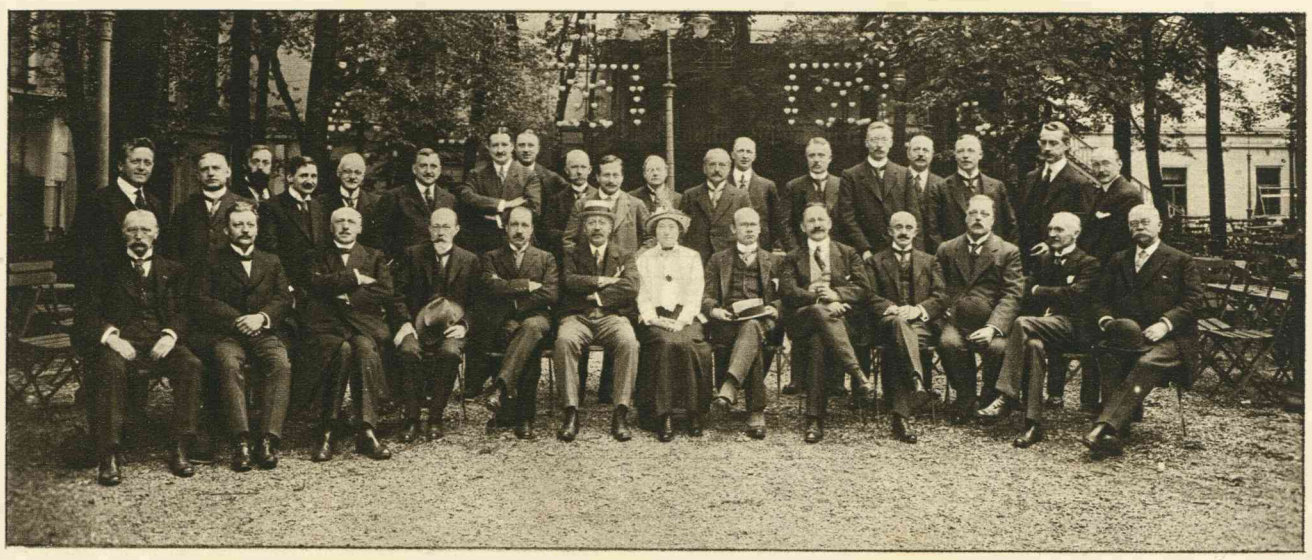
ROODE-KRUISOEFENING TE NIJMEGEN.

Verleden week is te Nijmegen een Roode-Kruisoefening met brancards gehouden. - Onze foto geeft een groep der deelnemers.

er niet meer uit. Op de tafel stond een breimandje met sokken van mijn man. De juffrouw breide dus sokken voor mijn man en ze had den stempel van haar aanwezigheid op mijn huis gedrukt. Het zag eruit, zooals zij zelf ; kleingeestig en naïef, zooals Adolf het vroeger ook altijd voor mooi gehouden had, vóórdat zijn verwondering over mijn smaak had plaats gemaakt voor bewondering.

De juffrouw vroeg koud en plichtmatig naar de „arme mevrouw". Ik zweeg en keek stil voor mij heen. Ik moest even wachten vóór ik antwoorden kon en vragen hoe het Adolf en Rietje ging.

Zij begon een weinig te lachen, toen zij antwoordde : „O, gelukkig, het gaat hun goed — natuurlijk voor zoover het iemand goed kan gaan wanneer men ieder oogenblik een verschrikkelijke tijding verwacht. In 't eerste jaar was hij geheel onder den invloed, trouwens iedereen hier in huis en men hoorde nooit een lachje of een vroolijk woord. Maar nu, nu is het wel anders geworden. Ach, mevrouw, als je zoo'n knappe en verstandige man zóó lijden ziet, dan kun je je niet beheerschen en.... Hij is nu langzamerhand gaan inzien, hoe ik het meen en hoewel ik natuurlijk nooit...

VERGADERING „NEDERL. TOONEELVERBOND". (*V.F.B.*)

De deelnemers aan de in de afgeloopen week te Rotterdam gehouden vergadering van het Nederlandsch Tooneelverbond.

GEN.-MAJ. KRONOUER.

W. JANSEN. †

Generaal-majoor KRONOUER, waarnemend legercommandant in Nederl.-Indië, is op zijn verzoek op pensioen gesteld met den rang van luit.-generaal. — De heer W. JANSEN, oud-chef van het station Maas te Rotterdam, is een dezer dagen op 77-jarigen leeftijd overleden. De heer Jansen was ridder in de orde van Oranje-Nassau.

U begrijpt, zoo'n verschil in stand. Hij zoo geleerd en ik maar een gewoon, dom meisje...."

Ik viel haar in de rede en vroeg naar Rietje, zei, dat ik het meisje eens graag wou zien, waar Mevrouw zoo dikwijls met mij over gesproken had.

De juffrouw ging en ik zat daar en wachtte, als een vreemde in mijn eigen huis. Mijn hart bonsde en dreigde te bersten. Het was mij alsof alles rond mij heen draaide, alsof ik weg moest vluchten....

Maar ik wil er niet meer aan denken. Ik wil, wil vergeten en rustig zijn ! Rietje kwam. Ik wilde haar tegemoet gaan, haar in mijn armen nemen, maar ik kòn niet. Mijn beenen weigerden hun dienst.

Zij boog correct en verlegen en kwam langzaam naar mij toe. Ik zag haar aan. Het was een vreemd kind. Mijn Rietje, mijn lentedroom, was het niet meer. Zij stond daar stijf en correct, iets burgerlijks in haar houding en manieren. Ik voelde mijn hart bijna stilstaan. — „Ik moet je de groeten brengen van je Mama !" zei ik, bijna toonloos.

Zij boog. — „Dank U wel. Gaat het Mama goed ?"

„Verlang je nog naar haar ?" — „Jawel, zeker!"

Toen sloeg de juffrouw, die nog naast het kind stond, haar armen met een moederlijk gebaar om haar heen. En ik zat daarbij en vond niet den moed en de kracht mij bekend te maken. Het was alsof ik droomde en in een kouden, passieven toestand was. Waarom stond ik niet op en worgde ik niet de vrouw die de moeder wilde zijn over mijn kind ?

En de juffrouw zei, terwijl zij mijn kind aan haar hart drukte : „Ze was langen tijd heel treurig over mama, hè hartje ? Maar toen ze bemerkte, dat ik haar ook liefhad en goed voor d'r was, toen is ze weer vroolijk geworden, nietwaar schatje ?" En ze kuste het kind en lachte vroolijk tegen haar. En mijn kind, mijn Rietje, vlijde zich tegen haar aan en keek haar innig in de oogen terwijl ze zei : „Dat is onze lieve Anna !" — 't Was alsof ik een slag kreeg! Ik vroeg : „Wie noemt haar dan nog meer zoo, Rie ?"

„O, ik, en Papa ook dikwijls ! Hij zegt vaak, dat ze mijn tweede moeder is !" — Toen ben ik opgestaan ; geheel rustig en correct heb ik afscheid genomen.

En ik ben weggegaan, zonder mijn kind te kussen.... Want, wie weet, als ik het gekust had, had ik mij misschien niet langer kunnen beheerschen en had ik haar gewurgd die vreemde, die mij mijn plaats heeft afgenomen ! Mijn plaats heeft zij mij afgenomen ! De geheele wereld heeft er geen meer voor mij ! Zooals men met zijn hand in 't water slaat, en het vloeit weer tezamen en er is geen spoor meer van de hand, die het in beroering bracht, zoo is mijn spoor weggevaagd op aarde. Er is geen ruimte meer gebleven in de wereld en in mijn huis en geen herinnering in het hart van mijn man en mijn kind. Weggevaagd ben ik als de schaduw, wanneer het zonlicht erop valt. Gestorven in hun liefde, eer nog mijn lichaam in de aarde ligt. Daarvoor leeft men ! Daarvoor bemint men, offert zich, lijdt en lacht en werkt en bemint.... bemint.... *bemint*. En men denkt, dat men onsterfelijk is in de liefde der zijnen. En nauwelijks is men weg, of men is vergeten en er is geen plaats meer om terug te komen....

Ik ben weggegaan uit mijn huis en mijn stad.... Ik schaamde mij, dat ik zoo weinig voor hen was geweest en steeds had gedacht, dat zij naar mij evenzeer verlangden a s ik naar hen. O, dwaas, die ik was, te denken, dat 'n even fel verlangen ook hen verteerde!

Ik ben weggegaan, vluchtend als de schaduw voor de zon...

MAJOOR T. KLEY. †

J. HÜBBSCHER.

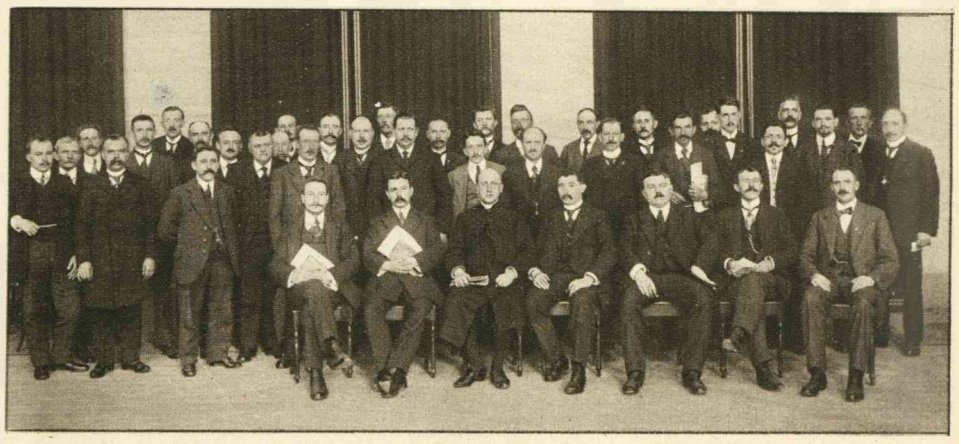
Op 71-jarigen leeftijd is overleden majoor T. KLEY, gepensionneerd majoor der militaire administratie van het O.-I. leger. De overledene was drager van het officierskruis en het eereteeken voor belangrijke krijgsverrichtingen in Atjeh, waar hij tweemaal diende. — De heer J. HÜBBSCHER, commissaris van politie te Deventer, tevens commissaris van de rijkspolitie, heeft om gezondheidsredenen ontslag aangevraagd, na ruim 27½ jaar in politie-dienst te zijn geweest.

Maar als ik sterf en ik zal God zien, dan zal ik Hem vragen,.... zal ik Hem vragen.... Ach, neen, ik zal niets vragen. Ik wil vergeten ! Vergeten voor immer allen die mij dierbaar zijn !"

VERGADERING TOEKOMSTIGE KATHOLIEKE WERKGEVERS,

Verleden week had te Nijmegen de oprichtingsvergadering plaats van de vereeniging van toekomstige Roomsch-Katholieke werkgevers. Zittend het bestuur. (x) Prof. L. van Aken, die het initiatief nam voor de oprichting dezer vereeniging. (*V.F.B.*)

BUREAU VOOR R. K. VAKORGANISATIE.

De zesde vergadering van het Bureau voor Roomsch Katholieke Vakorganisatie, welke op Maandag 29 Mei te Utrecht in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen gehouden werd